אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם ובבתיהם שלש ערים תבדיל
לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה תכין לך הדרך ושלשת את גבול
ארצך אשר ינחיל יהוה אלהיך והיה לנוס
שמה כל רצח והרס הרצח אשר יבוס
שמה וזה אשר יחיה אל אחד ערי אלה
והוא לא שנא לו מתמול שלשם ואשר יבא
את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה
וחיה פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו
והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט
מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום על כן
אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך ואם
ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע
לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת
לאבתיך כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש
ערים על השלש האלה ולא ישפך דם נקי
בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים
וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל
ושלחו זקני עיר ולקחו אתו משם ונתנו אתו
בידו גאל הדם ומת לא תחוס עינך עליו ובערת
דם הנקי מישראל וטוב לך לא
תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה לא יקום עד
אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא
אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר כי יקום עד חמס באיש לענות
בו סרה ועמדו שני האנשים אשר להם הריב
לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו
בימים ההם ודרשו השפטים היטב והנה עד
שקר העד שקר ענה באחיו ועשיתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך
והנשארים ישמעו ויראו ולא יסיפו לעשות
עוד כדבר הרע הזה בקרבך ולא תחוס עינך
נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל
ברגל כי תצא למלחמה
על איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא
תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך

מארץ מצרים והיה כקרבכם אל המלחמה
ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם
אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם
לכם עם איביכם להושיע אתכם ודברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש
ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו ומי האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
אחר יחללנו ומי האיש אשר ארש אשה ולא
לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
אחר יקחנה ויספו השטרים לדבר אל העם
ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו
ולא ימס את לבב אחיו כלבבו והיה ככלות השטרים
לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם
כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום והיה אם שלום
תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך ואם לא תשלים עמך ועשתה
עמך מלחמה וצרת עליה ונתנה יהוה אלהיך
בידך והכית את כל זכורה לפי חרב רק הנשים
והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה
תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה
אלהיך לך כן תעשה לכל הערים הרחקת מאד
מאד אשר לא מערי הגוים האלה תנה רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תחיה כל נשמה כי החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך
יהוה אלהיך למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם כי תצור אל
עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית
את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל וארתו
לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך
במצור רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר
הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה

כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו יצאו
זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת
החלל והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל והורדו זקני העיר ההוא את

העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו שם את העגלה בנחל ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את
ידיהם על העגלה הערופה בנחל ענו ואמרו
ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו
כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן
דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר
בעיני יהוה כי תצא למלחמה
על איבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים
וראית בשביה אשת יפת תאר ודבקת בה
ולקחת לך לאשה והבאתה אל תוך ביתך וגלחה
את ראשה ועשתה את צפרניה והסירה את
שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא
אליה ובעלתה והיתה לך לאשה והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה
כי יהיה לאיש שתי נשים
האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים
האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לשניאה
והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו
לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה
הבכר כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו
פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אונו לו משפט הבכרה כי יהיה
לאיש בן סורר ומורה אינו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם
ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני
עיריו ואל שער מקומו ואמרו אל זקני עיריו
בננו זה סורר ומרה אינו שמע בקולנו זולל
וסבא ורגמהו כל אנשי עיריו באבנים ומת
ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו
וכי יהיה באיש חטא
משפט מות והומת ותלית אתו על עץ לא תלין
נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תראה את שור אחיך או
את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם
לאחיך ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו
ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו וכן תעשה לחמרו וכן

תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך
אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם
לא תראה את חמור אחיך
או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו לא יהיה כלי גבר על
אשה ולאילבש גבר שמלת אשה כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על
הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
לך למען ייטב לך והארכת ימים
כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל
ממנו לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם
לא תחרש בשור ובחמר
יחדו לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו
גדלים תעשה לך על ארבע כנפות
כסותך אשר תכסה בה כי יקח
איש אשה ובא אליה ושנאה ושם לה עלילת
דברים והוצא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השערה ואמר אבי
הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה
לאשה וישנאה והנה הוא שם עלילת דברים
לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר ולקחו
זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא
שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה
לא יוכל לשלחה כל ימיו ואם
אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער
והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה
אנשי עיריה באבנים ומת כי עשתה נבלה
בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע
מקרבך כי ימצא איש שכב
עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש
השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל כי יהיה נער
בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
ושכב עמה והוצאתם את שניהם אל שער
העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו
את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת